

Súd: Okresný súd Lučenec
Spisová značka: 22T/139/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 6623010763
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Tatiana Kováčsová
ECLI: ECLI:SK:OSLC:2024:6623010763.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Lučenec na hlavnom pojednávaní konanom dňa 18.01.2024 samosudkyňou JUDr. Tatianou Kováčsovou takto

r o z h o d o l :

Obžalovaný A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D., D. XX/X, t. č. v ÚVTOS Košice – Šaca, nezamestnaný,

s a u z n á v a z a v i n n é h o , ž e

- ako otec maloletej dcéry E. B., nar. XX.XX.XXXX, hoci bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Lučenci sp. zn. 17P 56/2017 zo dňa 28.09.2017 zaviazaný k povinnosti platiť výživné mesačne v minimálnom rozsahu 30 % zo sumy životného minima vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa E. F., nar. XX.XX.XXXX počnúc dňom 01.09.2017, takto uloženú povinnosť riadne, pravidelne a v plnej výške neplnil v Poltári a inde a za obdobie od 01.05.2019 doposiaľ s výnimkou obdobia od 02.09.2022 do 30.12.2022 a obdobia od 14.08.2023 do dňa podania obžaloby, počas ktorých sa obvinený nachádzal vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody v ÚVTOS Košiciach – G. E. F. na výživnom dlhuje sumu 1 406,80 €, ktorého konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu v Lučenci sp. zn. 3T 40/2019 zo dňa 08.04.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.04.2019 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmiennečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok, teda

- najmenej dva mesiace v období dvoch rokov úmyselne neplnil zákonnú povinnosť vyživovať iného a čin spáchal závažnejším spôsobom konania – po dlhší čas a hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený,

čím spáchal

- prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona.

r o z h o d o l :

Za to sa
odsudzuje :

podľa § 207 ods. 3 Tr. zákona s použitím § 36 písm. l) Tr. zák., § 37 písm. m) Tr. zák., § 38 ods. 2 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka nepodmienečne.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd obvineného pre výkon trestu zaraďuje do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

O d ô v o d n e n i e :

Podanou obžalobou žiadal prokurátor Okresnej prokuratúry Lučenec uznať za vinného A. B. z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písmeno b) Tr. zákona na tom skutkovom základe, že ako otec maloletej dcéry E. B., nar. XX.XX.XXXX, hoci bol právoplatným rozsudkom Okresného súdu v Lučenci sp. zn. 17P 56/2017 zo dňa 28.09.2017 zaviazaný k povinnosti platiť výživné mesačne v minimálnom rozsahu 30 % zo sumy životného minima vždy do 15-teho dňa toho ktorého mesiaca vopred k rukám matky dieťaťa E. F., nar. XX.XX.XXXX počnúc dňom 01.09.2017, takto uloženú povinnosť riadne, pravidelne a v plnej výške neplnil v Poltári a inde a za obdobie od 01.05.2019 doposiaľ s výnimkou obdobia od 02.09.2022 do 30.12.2022 a obdobia od 14.08.2023 do dňa podania obžaloby, počas ktorých sa obvinený nachádzal vo výkone nepodmienečného trestu odňatia slobody v ÚVTOS Košiciach – G. E. F. na výživnom dlhuje sumu 1 406,80 €, ktorého konania sa dopustil napriek tomu, že bol trestným rozkazom Okresného súdu v Lučenci sp. zn. 3T 40/2019 zo dňa 08.04.2019, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 24.04.2019 uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Trestného zákona a bol mu uložený trest odňatia slobody v trvaní 7 mesiacov s podmienečným odkladom jeho výkonu na skúšobnú dobu v trvaní 1 rok.

Na konanom hlavnom pojednávaní dňa 18.01.2024 obžalovaný pred súdom uviedol, že chce urobiť vyhlásenie, že sa cíti byť vinný. Svoje konanie ľutuje.

Ďalej samosudkyňa postupovala podľa § 333 ods. 3 písm. c, d, f, g, h Tr. por., prostredníctvom ktorých otázok bolo zistené, či obžalovaný rozumie, čo tvorí podstatu skutku, ktorý sa mu kladie za vinu, či bol ako obvinený poučený o svojich právach, najmä o práve na obhajobu, či mu bola daná možnosť na slobodnú voľbu obhajcu a či sa s obhajcom mohol radiť o spôsobe obhajoby, či rozumie právnej kvalifikácii skutku ako trestného činu, či bol oboznámený s trestnými sadzbami, ktoré zákon ustanovuje za trestný čin jemu kladený za vinu a záverom bolo zistené, či sa dobrovoľne priznal a uznal vinu za spáchaný skutok, ktorý je kvalifikovaný ako prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na ustanovenie § 138 písmeno b) Trestného zákona.

Zároveň súd obžalovaného poučil, že súdom prijaté vyhlásenie o vine, ako aj súdom prijaté vyhlásenie, že nepopiera spáchanie skutku uvedeného v obžalobe, je neodvolateľné a v tomto rozsahu nenapadnuteľné odvolaním ani dovolaním okrem dovolania podľa § 371 ods. 1 písm. c) Tr. por.

Súd uznesením prijal vyhlásenie obžalovaného podľa § 257 ods. 7 Tr. por. a zároveň podľa § 257 ods. 8 Tr. por. vyhlásil, že dokazovanie v rozsahu, v akom obžalovaný priznal spáchanie skutku, sa nevykoná a vykonajú sa dôkazy súvisiace s výrokom o treste, náhrade škody alebo ochranného opatrenia.

Podľa § 263 ods. 1 Tr. por. sa súd oboznámil so zápisnicou o výsluchu svedkyne – poškodenej E. F. (č.l. 19-28), z ktorej vyplýva, že obžalovaný si svoju povinnosť neplní a na dcéru jej neprispieva, ani o ňu neprejavuje záujem. V minulosti podala trestné oznámenie na obžalovaného, pričom bol uznaný za vinného. Napriek tomu, jej bývalý druh svoj postoj nezmenil a naďalej jej neprispieval na výživu spoločnej dcéry, preto sa obrátila na exekútora a následne v mesiaci jún toho roku požiadala ÚPSVaR v Poltári o vyplácanie náhradného výživného, ktoré jej bolo priznané od 01.06.2023 vo výške 60,-€ mesačne. Obžalovaný sa o svoju dcéru nezaujíma, nemá s dcérou vytvorený žiaden vzťah, ktorý by ako otec s dcérou mali mať, nakoľko on o to nemal žiaden záujem. V súčasnosti sa ho dcéra bojí, nakoľko žije svojským spôsobom života, pije, droguje. Napriek tomu, že otec na dcéru neprispieval, núdzou netrpela. Snažila sa dať dcére všetko čo potrebuje, nepociťuje žiaden nedostatok, má všetko. Dcéra od obžalovaného nedostáva žiadne dary, dostáva dary od jeho sestry, ktorá žije v zahraničí.

Podľa § 269 Tr. por. sa súd oboznámil s listinnými dôkazmi a to s rozsudkom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 17P 56/2017 (č. l. 41-44), trestným rozkazom Okresného súdu Lučenec sp. zn. 3T 40/2019 (č. l.

45), hodnoteniami na odsúdeného (č. I. 48-64), správami z ÚPSVaR (č. I. 65-67), správou o povesti od Mesta Poltár (č. I. 79), výpisom z evidencie priestupkov (č. I. 81-82) a odpisom registra trestov (č.I. 98).

Podľa § 207 odsek 1 Tr. zák. kto najmenej dva mesiace v období dvoch rokov neplní, čo aj z nedbanlivosti, zákonnú povinnosť vyživovať alebo zaopatrovať iného, potrestá sa odňatím slobody až na dva roky.

Podľa § 207 ods. 3 písm. b) Tr. zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 závažnejším spôsobom konania.

Podľa § 207 ods. 3 písm. c) Tr. zák. odňatím slobody na jeden rok až päť rokov sa páchatel potrestá, ak spácha čin uvedený v odseku 1 alebo 2 hoci bol v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch za taký čin odsúdený alebo z výkonu trestu odňatia slobody uloženého za taký čin prepustený.

Podľa § 138 písm. b) Tr. zákona závažnejším spôsobom konania sa rozumie páchanie trestného činu po dlhší čas.

V prejednávanej trestnej veci mal súd jednoznačne preukázané, že sa obžalovaný dopustil prečinu zanedbania povinnej výživy podľa citovaných zákonných ustanovení § 207 odsek 1, odsek 3 písmeno b), písmeno c) Trestného zákona s poukazom na § 138 písm. b) Tr. zákona, nakoľko zanedbanie svojej vyživovacej povinnosti priznal na hlavnom pojednávaní.

Súd sa oboznámil so zápisnicou o výsluchu svedkyne - poškodenej E. F. a s rozsudkom o určení vyživovacej povinnosti (výživné 30 % zo sumy životného minima mesačne vždy do 15-teho dňa toho, ktorého mesiaca), pričom bolo pred súdom preukázané, že obžalovaný v skúmanom období neuhradil výživné ani len čiastočne a tak v čase vyhlásenia rozsudku dlhoval poškodenej E. F. na výživnom sumu 1.406,80 €. Z výpovedi obžalovaného bolo preukázané, že výživné nebolo ku dňu konania hlavného pojednávania, a teda aj v čase vyhlásenia rozsudku, t. j. dňa 18.01.2024, uhradené. Súd zdôrazňuje, že obžalovaný mal dostatočný časový priestor na to, aby dlžnú sumu uhradil, avšak neuhradil ani len časť z dlžnej sumy. Na strane obžalovaného neboli zistené žiadne objektívne skutočnosti, ktoré by bránili obžalovanému zabezpečiť dostatok finančných prostriedkov. Súd poukazuje na to, že ak dôjde k zhoršeniu finančnej situácie, je obžalovaný povinný prispôbiť svoj životný štandard týmto okolnostiam, svoj životný štandard primerane znížiť, a to až na úroveň pokrytia iba objektívnych základných životných potrieb a zvýšiť svoju aktivitu smerom k získaniu takej adekvátnej práce, ktorej finančné ohodnotenie postačí na zabezpečenie potrieb na neho odkázanú osobu – jeho dcéru.

Obžalovaný si je vedomý svojej zákonnej povinnosti, vyplývajúcej jednak z ustanovenia § 62 Zákona o rodine a jednak zo súdneho rozhodnutia o určení výšky výživného, prispievať na výživu svojej dcéry, napriek tomu výživné neplatil, pričom poškodenej celú dlžnú čiastku na výživnom neuhradil. Preto je súd toho názoru, že obžalovaný svojím konaním porušil Trestným zákonom chránený spoločenský záujem, ktorý spočíva v ochrane nároku oprávnenej osoby na výživné.

Súd po uznaní viny obžalovaného odsúdil podľa § 207 ods. 3 Tr. zák. na trest odňatia slobody v trvaní 1 (jedného) roka nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu odňatia slobody so stredným stupňom stráženia, nakoľko z odpisu registra trestov (č.I. 98) vyplýva, že obžalovaný bol doposiaľ 5-krát súdne trestaný, pričom naposledy bol odsúdený Okresným súdom Lučenec sp. zn. OT/99/2022 pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) mesiacov nepodmienečne so zaradením do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Trest vykonal dňa 30.12.2022. Ohľadne osoby obžalovaného súd vzhliadol jednu poľahčujúcu okolnosť a to, že sa ku skutku priznal a svoje konanie oľutoval a jednu priťažujúcu okolnosť, že už bol za trestný čin odsúdený. Preto sú v prejednávanej trestnej veci poľahčujúce a priťažujúce okolnosti v rovnováhe. Súd uložil obžalovanému trest na dolnej hranici zákonnej trestnej sadzby, pričom zákonné ustanovenie § 207 ods. 3 Tr. zákona umožňuje uložiť páchatelovi trest v rozmedzí od 1 (jedného) roka až do 3 (troch) rokov. Súd tiež poukazuje na to, že v období, keď sa obžalovaný nachádzal vo výkone trestu teda od 02.09.2022 do 30.12.2022 a od obdobia od 14.08.2023 do 18.01.2024 (do dňa vyhlásenia rozsudku) mu súd nezapočítaval dlžné výživné, nakoľko v tomto čase vykonával nepodmienečné tresty odňatia slobody a nemal možnosť sa zamestnať.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b) Tr. zákona súd zaradí páchatel'a na výkon trestu odňatia slobody spravidla do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia, ak v posledných desiatich rokoch pred spáchaním trestného činu bol vo výkone trestu odňatia slobody, ktorý mu bol uložený za úmyselný trestný čin; na predchádzajúce odsúdenie sa však neprihliadne, ak sa na páchatel'a hľadí, ako keby nebol odsúdený.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní odo dňa jeho oznámenia cestou tunajšieho súdu na Krajský súd do Banskej Bystrice.